

Labelík Karel, štábní rotmistr žen. zbroj.
Hradištke, žen. prapor V/1.

Věc: Výkaz činnosti odboje

Výkaz činnosti odboje
před 5/V.45 a po 5/V.45 do 9.V.1945 včetně.

Moje činnost před 5.V.45 proti něm. okupantům omezovala se jak rozšiřováním letáků, jak zdějsích tak i svržených letadly nepřátelské ose! Podporoval jsem po dobu války rodiny jejichž otcové byly drženy ve vazbě a někteří z nich byly odsouzeny do žaláře a to: rod. Vogla Ant. z Prahy IV. Pohorelec 112. rod. Zevela Fr. a Švece Jar. se Strašnic Strašinská ul. tímto jsem dopomohl i k podporám od Ženského úř. odd. U. Věděl jsem o osobách ježž byly hledány gestapem a to K. Sebotky bytem Praha-Libeň Na Báni 1003. Fr. Douši bytem Praha XVI. Holečkova 99. a neznámého jména ježž byl ukryván u hostinského R. Velfa u Branky-Mnichova Hradiště a tyto jsem několikrát te včas varoval před pronásledováním! Pomohl jsem mnohým osobám transportovaným do vězení na Masarykově nádraží k útěku a pamatuji se na Ant. Šťastného ze Sluštie u Řičan a te kdy jsem byl určen jako dozor při eskortování! Jako výkonný orgán jsem vůbec za celou mojí službu u pol. nepoužil vůbec trestních bloků a ani jsem trestně nezakročil proti žádnému! Byl jsem za toto moje počínání několikrát upozorněn pol. pplk. Svobodu, že mne bude považovati jako sabotéra! Po dobu polic. školy v Mladé Boleslavi byl jsem označen jako státně nespolehlivý a potvrzeno jsem měl, že jsem býv. čl. rotn. Zprávy vysílané zahraničním rozhlasem jsme poslouchali střídavě u mne, p. Fr. Komárka Praha XIII. Žernevská ul. V. Fialí prap. tel. Doubravčická ul. 1370. a u p. Procházky Jar. Strašinská ul. v Praze XIII. Tyto zprávy jsme rozhlašovali mezi civilisty a úředníky v úřadu ježž jsme byly zaměstnány. Svoji výpovědi jsem pomohl řídiči Strašnické vozovny, že nebyl vzat do vazby při výstupu s jedním npor. s kterým měl veliký výstup a ž se te vystupňovalo ve rvačku uvnitř el. vozu. Dále veškeré rozmluvy polit. rázu vedené s panem pplk. četn. V. Engلمانem mohou posouditi můj postoj k nacistům a právě při takovéto vyšetřování jsem zachránil npor. četn. Zbirevského od trestního stíhání a případného uzavření, kdy tento před několika členy býv. Gen. Vel. prohlásil "vždyť už te věčnost nebude trvat a pak, až se te obrátí, tak jim te beztoho strhají a zavřou!" mnil tím ~~te~~ němcem, kteří byly t.č. u Gen. Vel. Na tuto výpověď jsem byl odvolán z Mladé Boleslavi, kde jsem byl t.č. ve škole, popřel jsem te a naopak jsem vypovídal o jiné věci. Byl jsem přímo obviněn, že kryji osobu, která škodí říši! Jen toliko mohu prohlásiti, že i moje vlastní žena, z kterou jsem se rozešel mý vyhrožovala, že mne udá, když jsem poslouchal rozhlas ciziny, měla hlavní důvod, proč jsem se sní rozešel! Ovšem te ne ni uvedeno v mojí rozlukové relaci, neb nechci ji škoditi!

Moje činnost od 5.V.45 do 9.V.45 včetně:

Dne 5.V.45 asi v 11 hod. vzplála v Praze vlajková záplava a já se toho času nacházel na Smíchově; co nejrychleji jsem se odebral na své služební stanoviště na Perštýně č.9. Těsně před 12 hod. pol. v budově pol.řed. se náhle rozlehla střelba; vyběhl jsem na chodbu a spatřil jsem ležet zastřeleného pplk. Svobodu, jenž měl našich lidí plno na svědomí, které on udával! Najednou se strhl budovou velký hluk, že rozhlas volá o pomoc! Z budovy pol.řed. jsme nastoupili dva plně autokary dobrovolníků na pomoc rozhlasu! Autokar č. II. v němž jsem byl, jel pod vedením pana por. Fr. Řičánka a pol. vrchn. strážm. Boh. Havlíčka Spálenou ul., Karlovým nám. Žitnou ul. a v ústí Balbínové ulice jsme vystoupili a vzhledem k velké střelbě podél stran ulic a chtěli jsme se vzhledem k velké střelbě dostat dovnitř. Nepodařilo se nám to, neb jeden z našich kolegů chtěl toto se pokusit a byl zasažen několika střelami a zůstal na místě ležet! Pomocí přítomných zaměstnanců rozhlasu jsme se chtěli dostat prokopáním stěn do vedlejší budovy, pokus tento selhal pro železobetonovou konstrukci budovy samé! Pokusili jsme se dostat do budovy rozhlasu střechou z vedlejší budovy, tento pokus zdařil a za střelby, jež nacisté zahájili po nás, se to zdařilo. Budovu rozhlasu jsme dobývali poschodí za poschodím, kde naše řady řídily pro velkou část poraněných a střelených do prsou. Zdale se již, že tento boj bude nám osudný neb zásoby střeliva a granátů se ztenčily a neměli jsme potuchy, kde se kde zásoby nachází! Dostal jsem se z několika kolegů jak od pol. tak i od vládk, vojska a civilistů do sklepa, kde po jeho prohledání, jsme našli ukryté jak naše tak i německé zaměstnance rozhlasu, něm. přísl. byli na místě zajištěny! Ujali jsme se hlídání vchodů, kterých v podzemí rozhlasu je mnoho. Najednou jsme pocítili prudký nával vody a bylo slyšeti mnoho křiku a několik osob se chtělo pokusit útekem do podzemí a ihned jsme zahájili palbu jakmile jsme uviděli na schodišti nohy, bez ohledu o koho se jedná. Bylo slyšeti veliký křik a bylo vrženo několik granátů do podzemí a najednou veškerá palba utichla! Opatrně jsme se pokusili vystoupit do přízemí a k našemu překvapení jsme našli na schodišti dva vojáky již mrtvé, krvacejících z mnoha ran. Jelikož se budovou roznášeli české povelky, vystoupili jsme do haly rozhlasu, kde stáli jednotky # se zdviženými rukami. Nastalo jejich odzbrojování a po odzbrojení tito nastoupili do svých vozidel a jedn. por. pěch. rev. st. strážm. Nedělka a já jsme jeli v prvním autem se v ztýčeném praporem býlým, kolem Nár. Musea, Žitnou, Spálenou ul. Nár. třídou přes Malou Stranu a Nerudovou ulicí do ulice na Úvaze, kde na příkaz por. pěch. jsme opustili tento průvod a vrátili se na své služ. stanoviště!

Toto vše se odehrálo a skončilo kolem 18 hod. Od této doby konal jsem strážní službu před budovou a uvnitř budovy pol. řed. až do ranních hodin.

Dne 6.V.45 byli jsme vyzváni, kde zakope zastřeleného pplk. Svobodu, 1 gestapáka a 1 býv. mjr. Schupe, neb celou budovou následkem velikého deště a tepla bylo cítit veliký pach! Nikdo se k uvedené práci nehlásil, vystoupil jsem já a jeden mladík od býv. p. O. Uvedené osoby jsme odvezli dodávkovým autem směrem na hřbitov Olšany; pro zaskočení jsme se museli vrátit a pokusili jsme se dostat na hřbitov do Bráníka; zde nás uvítala palba Němců, tak co nejrychleji jsme se vrátili křížem krážem mezi barykádami a jeli jsme na hřbitov Malvazinka! Požádali jsme zdejší zaměstnance, aby tyto zakopali a nikdo nechtěl tyto zakopati pro strach z následků tohoto plynuocích! Museli jsme tyto mrtvolky vlastneručně donést do čerstvě vykopaného hrobu. Po tomto jsme se navratili na své stanoviště. Během několika hodin dopoledne jsme provedli prohlídku většího počtu budov od kud se střílelo po našich lidech, z části výsledkem kladným!

V odpoledních hodinách jsem byl vyslán na sesílení stavu obránců Stareoměstské radnice ještě smoha kolegy. Podnikli jsme se strážm. Belsánem a jedním Slovákem a Francouzem pokus postřechách domu Kyncl na Stareoměstském náměstí a od tud jsme stříleli zvýhodných postavení na nacisty v protějších budovách ukryté a kteří stříleli! Po několika hodinách tohoto boje jsem musel i se spolubojovníky ustoupiti pro zvýšenou palbu pancéřových vozů. Při tomto ústupu padl Francouzský dobrovolník a zemřel. Po uklidnění palby vzhledem k pozdním hodinám byli jsme odvoláni na své stanoviště. Po celou noc konal jsem službu na zdejší barykádě do ranních hodin! Ježto se místy v Praze bojová situace zhoršovala byli jsme vyzváni kde dobrovolně půjde na Žižkov na Pražáčku, kde bylo největší pole působnosti; hlásil jsem se proto, že mnoho kolegů mělo svoje rodiny právě na Žižkově. Dobrovolně přihlásivších asi 27 kolegů jsme odejeli autokárem přes Vínohrady k Olšánským hřbitvům, kde jsme postupovali kolem seřadovacího nádraží na Žižkov. Dostali jsme se bez jakékoliv ztráty do Biskupcovy ulice kde jsme zůstali na barykádách do večerních hodin. Zdejší barykady zely prázdnotou neb nebylo zbraní a ani dostatek mužů neb ti byli z větší části na svých býv. pracovištích a část jich byla zajata. Pokusili jsme se s p. nadpor. Řičánkem a několika kolegy přečlením střechy bia Aere dostat se do předních bloků domů hlavní ulice, kde slídili Němci rozdělení po poli. Dostali jsme se za střelby po nás občas vyslané do předních bloků této hlavní ulice a ztěchto domů na střechu, od kud byl krásný výhled na celou Pražáčku. Právě vté době se rozjížděla vozidla a to pancéřové a obrněné vozy ke kontrole po ulici. Zahájili jsme palbu a v několika minutách byla zničeno mnoho vetřelců ležících na tomto poli a ukryvaných za různé překážky.

Těmto později byla přivolána na pomoc dvě družstva, která při nedbalém postupu břehem z Libně na Pražáčku byla skoro úplně zničena! Asi kolem 23. hod. noční byla zahájena veliká palba do ulic; po střechách domů uchýlili^{naše} na barykádě, kde pokud to bylo možné jsme palbu opětovali. Během noci byl nám doručen dopis, jehož obsah nás velmi oslabil a byli jsme nuceni volat o pomoc a ta nepřicházela a ježto ve Strašnicích ve škole se měli nacházeti bojovníci Vlasevci, šli jsme v síle 6 mužů do Strašnic, kde jsme hledali pomoci pro naše barykádě. Pomoc jsme žádnou nepřivedli a ani nenašli, vratili jsme se zpět na Žižkov a to skoro v ranních hodinách předposlední den revoluce. Ráno byla na barykádách sesílena hotovost neb se podle příjíždějících vozidel připravovala větší bojová akce. Přesně v 8 h. byla zahájena prudká palba do ulic, která náhle utichla a před naše barykádě v Kostkové ulici vystoupili lidé nesoucí bílý praporek na znamení zastavení boje! Opatrně jsme postupovali k přední stěně barykádě a když jsme došli do blízkosti, vystoupil z hloučku 4 por. a žádal nás o předvedení k vel.; přítomný franc. legionář odvedl tohoto vyjednávače na vel. umístěné na seřadovacím nádraží na Žižkově; po tuto dobu byla vzájemná palba zastavena a to až do 10 h. dop. Později byl nařízen klid zbraní vel Bartoš a střelba nebyla již vůbec obnovena. Po bedlivém pozorování bylo vydět rychlý ústup jednotek 4 a to směrem na Pečernice; blížili jsme se opatrně ke škole na Pražáče, kde byly tyto jednotky 4 ubytovány a zde byly drženy naší zajatci jako rukojmí! Na několika místech z budovy vycházel kouř a měli jsme obavu, že tato je podminována; vniknul jsem s několika jednotlivci do oken přízemí této školy a zjistili jsme, že byl založen požár skladiště uložených látek a lůžkovyn; tento požár jsme včas uhasili a ihned jsme podnikli prohlídku školy po našich zajatcích a to bez výsledně! Za to jsme objevili 12 členů 4 Federálního mládežnického ve stáří asi 16-18 roku, tyto jsme ihned zajistili v budově. Jelikož jsme našich zajatců nenašli nikoho, bylo silné podezření, že naše zajatce zastřelili; po krátkém hledání k našemu zděšení se objevila pravda, všichni rukojmí byli zákeřně zastřeleni ranou do týla a mnohým byli vypíchnány oči uřezány uši a nos, mezi nimi bylo 5 členů pol. sboru, naši kamarádi! Po tomto jsme vzhledem k velké cennosti materiálu ve škole tuto celou noc hlídali a v ranních hodinách jsme byli vystřídáni civ. hlídkami. Odešel jsem s několika kamarády na své stanoviště na Perštýn 9. Asi v 16 hod. byl jsem určen s několika kolegy jako doprovod léčiv a odvezení byv. členu vlády do Terežína a členů vlády zpět do nemocnice a do dom. ošetřování! Tuto svoji činnost jsem ukončil 10. V. 45 v odpoledních hodinách. Dnem 26. 5. 45 jsem se hlásil a odejel jsem k zajištění klidu v Pohraničí a to do Liberce. Zde jsem se zúčastnil větších a menších akcí proti zde dosud ukryvajícím se tlupám, při tom byly provedeny veliké razie po domech. Později jsem onemocněl následkem vyčerpání a vysílení a byl jsem poslán na léčení do Tater. Vratil jsem se po čtyřtýdnech úplně zdraví!

P. ...